

[Lasse Budtz]

vort samfund først og fremmest bruger. De velbærgede har jo ikke samme behov. Det kan ikke bortforklares – ja, man kan godt forsøge, men det nytter ikke noget, for det er en kendsgerning. Og dertil kommer så denne ulyksalige trang til at privatisere, men lad nu det ligge.

Hr. Bernhard Baunsgaard har deltaget livligt i debatten, skønt man knap kunne høre, hvad han sagde. Alligevel har jeg dog godt opfanget hr. Bernhard Baunsgaards vanskeligheder, og jeg har egentlig megen medfølelse med hr. Bernhard Baunsgaard: på den ene side og på den anden side og kom herhen og pist frem osv. Det er selvfølgelig meget vanskeligt at være radikal. Hvem skal de radikale egentlig støtte? Dem, man er sammen med i dagsordenen her, vil man gerne angribe. Samtidig vil man også gerne angribe regeringen lidt, for så har man dog reddet sig. Og så tager man amtsborgmester Kaalund med og angriber ham for de nedskæringer, der er sket på amtskommunens kulturelle budgetter. Hr. Bernhard Baunsgaard glemmer fuldstændig, at de nedskæringer på amtskommunernes og andre kommuners kulturelle budgetter, som nu gennemføres, er en klar konsekvens af bloktilskudsnedskæringen – og den bloktilskudsbeskæring kunne som bekendt kun gennemføres ved hjælp af de radikale. Det er svært at være radikal i dag, det erkender jeg.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, hr. Lasse Budtz taler om. Jeg har angrebet socialdemokratiets kulturpolitik, fordi det er lykkedes dem at skære budgettet ned med ca. 50 pct. i de 10 år, de har haft, når vi ser på tallet i forhold til statens budgetter. Jeg har konstateret, at denne regering – ikke af egen fri vilje, men tvunget – har sat den forholdsmæssige del af udgifterne til kulturbudgettet op. Det turde dog ikke være så vanskeligt – heller ikke for en radikal – at stå og forsvare det.

Må jeg gøre opmærksom på, at hr. Kaalund ikke med sine bebudede besparelser på teaterområdet dækker nogen som helst bloktilskudsnedskæring ind, der er krævet fra regeringen, for det er jo besparelser, som hr. Kaalund vil gennemføre i fremtiden. Det er altså ikke noget, som er krævet fra nogen

side. Der er slet ikke krævet besparelser på teaterområdet. Sådan ligger det.

Jeg kan kun gentage henstillingen, som jeg kom med i mit indlæg, om, at socialdemokratiet siger, at nu kan det være nok med disse kulturelle besparelser, vi er nødt til at skifte politik på det område.

Måtte jeg derefter vende mig til dagsordenen, som bliver vedtaget om et øjeblik af et flertal i dette folketing. Jeg ville ønske, det var endnu større. Jeg vil gerne pege på, hvad der står i den allerførste sætning: »Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre en frisindet kulturpolitik ...« Jeg skal ikke på dette tidspunkt søge at rejse en ny debat om, hvad frisindet kulturpolitik er, kun understrege, at jeg har lagt overordentlig megen vægt på, at denne dagsorden taler om frisindet kulturpolitik.

Jeg vil også gerne have lov til at definere en frisindet kulturpolitik. Det er med et citat, der måske er lidt forslidt nu, men alligevel siger en hel del om, hvad der ligger i frisindet. Det er ikke at slås for, at ens egne meninger kommer frem, men det er for at give de meninger, som man ikke er enig i, mulighed for at komme frem. Det er det, der ligger i en frisindet kulturpolitik. En frisindet kulturpolitik kan godt være alsidig. En alsidig kulturpolitik behøver aldeles ikke at være frisindet. Når vi om et øjeblik stemmer for denne dagsorden, er det ud fra den begrundelse, at vi dermed håber, at et flertal vil sikre en frisindet kulturpolitik, at vi aldrig én gang til skal opleve en kulturminister, der står og træder vande omkring frisindet.

Jeg håber, det lykkes for os i den kommende bibliotekslov at få fastslået, at det, der skete i Thisted, vil være imod bibliotekslovens forudsætninger. Jeg håber, at et flertal også vil drage den konsekvens, når man stemmer for en frisindet kulturpolitik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Ingerlise Koefoed (SF), Lasse Budtz (S), Bernhard Baunsgaard (RV) og Wilhelm (VS) (se foran)

vedtoges med 72 stemmer mod 9; 38 stemte hverken for eller imod.